
Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 3/5(17), 69-72

1959

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A. Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

1. LIKWIDACJA FILIJ ZESPOŁÓW ADWOKACKICH

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 27 lutego 1959 r.).

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania adw. X od uchwały Rady Adwokackiej w W. z dnia 29 listopada 1958 r. w sprawie odmowy przyjęcia do Zespołu Adwokackiego Nr 4 w W.,

postanowił:

odwołanie adw. X pozostawić bez uwzględnienia.

Z uzasadnienia:

(...) Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej zważył, co następuje:
Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31.III.1958 r. w sprawie zespołów adwokackich rzeczywiście nie przewiduje istnienia filij zespołów adwokackich.

Celem dostosowania stanu faktycznego do obowiązujących przepisów, plenum Naczelnej Rady Adwokackiej uchwałą z dnia 21.VI.1958 r.¹ wyjaśniło wszystkim radom adwokackim, że filie zespołów adwokackich powinny być bądź przekształcone w samodzielne zespoły adwokackie, jeżeli odpowiadają warunkom, bądź też rozwiązane. Jednocześnie uchwała ta zaleciła radom adwokackim uporządkowanie sprawy zespołów adwokackich w terminie do końca 1958 r. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31.III.1958 r. w sprawie zespołów adwokackich nie rozwiązuje bynajmniej istniejących w czasie jego ogłoszenia filij zespołów adwokackich. Dlatego też tym zagadnieniem musiała się zająć Naczelna Rada Adwokacka, która wydawszy odpowiednie wyjaśnienie, zleciła tylko radom adwokackim podjęcie odpowiednich kroków w sprawie likwidacji filij zespołów adwokackich i zaleciła podjęcie tych kroków w terminie do dnia 31.XII.1958 r. Termin ten jest orientacyjny i jeśli ze względu na trudności lokalne niektóre rady nie zdołały jeszcze do tego terminu załatwić sprawy filij zespołów adwokackich, to z tej przyczyny nie można uznać, jakoby adwokaci pracujący w tych filiach nie byli członkami zespołu macierzystego. Dlatego też adwokaci pracujący w Z. w filii Zespołu Adwokackiego Nr 4 w W., dopóki filia ta istnieje, muszą być uważani za członków tegoż Zespołu Nr 4 w W. i mają wskutek tego w tym Zespole wszelkie prawa i obowiązki przewidziane w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 31.III.1958 r. w sprawie zespołów adwokackich. Przysługuje im też prawo głosowania, w związku z czym udział ich w zebraniu Zespołu Nr 4 i w głosowaniu nad wnioskiem adw. X był dopuszczalny i z tego względu odnośna uchwała Zespołu Adwokackiego zatwierdzona przez Radę Adwokacką w W. jest ważna (...).

¹ Zob.: „Palestra” nr 9.58, str. 80-81.

2. OKRES APLIKACJI NOTARIALNEJ NIE ULEGA ZALICZENIU NA POCZET APLIKACJI ADWOKACKIEJ

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 27 lutego 1959 r.).

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu pisma Rady Adwokackiej w P. z dnia 3 stycznia 1959 r. w sprawie zaliczenia na poczet aplikacji adwokackiej odbytej uprzednio aplikacji notarialnej,

postanowił:

wyjaśnić, że ustawa o ustroju adwokatury (Dz. U. z 1959 r. Nr 8, poz. 41) nie zezwala na zaliczenie na poczet aplikacji adwokackiej okresu odbytej uprzednio aplikacji notarialnej.

Uzasadnienie

Do czasu wprowadzenia w życie przepisu art. 105 ustawy o ustroju adwokatury (Dz. U. z 1959 r. Nr 8, poz. 41) aplikacja adwokacka w myśl postanowień art. 40 ust. 1 pkt 5 u.o. u.a. (Dz. U. z 1957 r. Nr 13, poz. 74) trwa trzy lata. Od odbycia aplikacji adwokackiej zwolnione są osoby odpowiadające warunkom wyszczególnionym w art. 41 tejże ustawy (Dz. U. Nr 13, poz. 74).

Według postanowień art. 42 ustawy o ustr. adw. (Dz. U. Nr 13, poz. 74) od odbycia aplikacji adwokackiej zwolnione są również osoby, które po odbyciu aplikacji notarialnej i złożeniu przepisanego egzaminu pozostawały co najmniej przez trzy lata na stanowisku notariusza.

W konkretnym wypadku, ponieważ aplikant adw. X. nie składał egzaminu notarialnego ani nie był notariuszem, obowiązujące przepisy prawne nie dają możliwości zaliczenia na poczet aplikacji adwokackiej odbytej przez niego uprzednio aplikacji notarialnej.

3. ADWOKAT OBOWIĄZANY JEST MIEĆ URZĘDOWY DOWÓD ZŁOŻENIA WNIOSKU O SPORZĄDZENIE UZASADNIENIA WYROKU

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 27 lutego 1959 r.).

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania ob. X od uchwały Rady Adwokackiej w P. z dnia 24 października 1958 r. umarzającej postępowanie dyscyplinarne przeciwko adw. Y,

postanowił:

zaskarżoną uchwałę Rady Adwokackiej w P. uchylić i zlecić tejże Radzie wniesienie aktu oskarżenia przeciwko adw. Y. do Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej.

Uzasadnienie

Ob. X zarzucił adw. Y zaniedbanie obowiązków zawodowych wskutek przepszczenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Powiatowego w K. w sprawie C 618/55 i w związku z tym wysunął żądanie zobowiązania adw. Y do zapłacenia mu odszkodowania w wysokości 5 147,40 zł (przy wysokości roszczenia 2 350 zł), na co składa się utracone roszczenie, koszty poniesione przez skarżącego oraz odsetki.

Adw. Y w swym wyjaśnieniu podał, że wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku złożył, jednakże bez dowodu nadania czy potwierdzenia wniesienia na kopii, że wniosek ten zaginął, co zostało stwierdzone dopiero po upływie niemal rocznego okresu, i że nie składał wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia rewizji wobec negatywnego stanowiska sędziego, który dał temu wyraz w toku rozmowy na ten temat.

W tej sytuacji rzecznik dyscyplinarny, nie dopatrując się w postępowaniu adw. Y świadomego zaniedbania obowiązków zawodowych, dochodzenie przeciwko niemu umorzył. Postanowienie to zostało zatwierdzone uchwałą Rady Adwokackiej w P. z dnia 24.X.1958 r.

Od tej uchwały ob. X wniósł odwołanie.

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej zważył, co następuje:

Odwołanie ob. X jest słuszne. Adwokat, jeżeli składa tego rodzaju wnioski jak wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku, mający decydujące znaczenie dla zagadnienia prawomocności wyroku, musi mieć dowód nadania lub złożenia takiego wniosku. Z reguły adwokaci dokonują takiej czynności bądź listem poleconym, bądź przez uzyskanie potwierdzenia ze strony biura podawczego na kopii wniosku.

Również nieinteresowanie się losem wniosku przez okres niemal roku dowodzi lekkomyślnego stosunku do podejmowanych czynności w sprawie.

Z tych powodów należało postanowić jak wyżej.

4. ZGŁOSZENIE PRZEZ ADWOKATA SĄDOWI WNIOSKU O ZAWIADOMIENIE RADY ADWOKACKIEJ W SPRAWIE ZACHOWANIA SIĘ INNEGO ADWOKATA JEST SPRZECZNE Z ZASADAMI GODNOŚCI I KOLEŻENSTWA ZAWODOWEGO (uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 27 lutego 1959 r.).

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania adw. X od uchwały Rady Adwokackiej w Ł. z dnia 26 czerwca 1958 r. o zaniechaniu dochodzenia dyscyplinarnego p-ko adw. Y,

postanowił:

odwołanie adw. X pozostawić bez uwzględnienia.

Uzasadnienie

Adw. X w złożonym do Rady Adwokackiej w Ł. doniesieniu z 28.II.1958 r. zarzuca adw. Y:

- 1° że aczkolwiek jest członkiem Zespołu Adwokackiego w Ł., prowadzi praktykę adwokacką na terenie Z. i przyjmuje klientów w swoim mieszkaniu w Z.,
- 2° że w dniu 20.XII.1957 r. na rozprawie sądowej w Z. wniósł o przesłanie do Rady Adwokackiej w Ł. odpisu protokołu rozprawy sądowej ze wzmianką o niewłaściwym zachowaniu się adw. X wobec sędziów i pracowników sądu.

Rada Adwokacka w Ł. zaskarżoną uchwałą wyraziła zgodę na zaniechanie postępowania dyscyplinarnego przeciwko adw. Y, a dziekan Rady na wniosek zastępcy rzecznika dyscyplinarnego udzielił adw. Y ostrzeżenia z art. 59 ustawy o ustr. adw. za złożenie na rozprawie sądowej wniosku, o którym mowa w pkt 2 doniesienia adw. X.

Od powyższej uchwały Rady Adwokackiej w Ł. adw. X wniósł odwołanie, a na-

stępnie uzupełnienie odwołania, które prawie w całości poświęca polemice z wyjaśnieniami adw. Y i oświatleniu swych, według oświadczenia skarżącej, nie najlepszych stosunków z adw. Y.

Wydział Wykonawczy zważył, co następuje:

1. Zarzut prowadzenia przez adw. Y praktyki adwokackiej w Z. i przyjmowania przez niego klientów w mieszkaniu był już (co przyznaje zresztą skarżąca) na skutek doniesienia Zespołu Adwokackiego w Z. przedmiotem rozważań Rady Adwokackiej w Ł., zakończonych uchwałą Rady z dnia 16.I.1958 r. (sprawa RD 89/57), wyrażającą zgodę na umorzenie dochodzenia dyscyplinarnego przeciwko adw. Y.

Powołany w doniesieniu skarżącej nowy dowód prowadzenia przez adw. Y kancelarii adwokackiej w Z., mianowicie dowód w postaci świadka ob. Z., nie potwierdził omawianego zarzutu. Zbadana przez rzecznika dyscyplinarnego Z. wyjaśniła, że złożone adw. X oświadczenie napisała „ze złości na adw. Y i żaluje, że tak napisała”.

2. Zgłoszenie sądowi przez adw. Y wniosku o zawiadomienie Rady Adwokackiej w sprawie zachowania się innego adwokata jest niewątpliwie sprzeczne z zasadami godności i koleżeństwa zawodowego. Biorąc jednak pod uwagę zdenerwowanie adw. Y oraz zachowanie się adw. X, której, jak to wynika z protokołu rozprawy sądowej, sąd przed zgłoszeniem przez adw. Y omawianego wniosku po raz drugi zwrócił uwagę na niewłaściwe zachowanie się — po przestaniu na ostrzeżeniu dziekańskim nie nasuwa zastrzeżeń.

Z tych względów należało postanowić jak wyżej.

Od Redakcji

Poniżej zamieszczamy obowiązujące dotychczas teksty Regulaminu Rady Adwokackiej oraz Regulaminu Komisji Rewizyjnej Wojewódzkiej Izby Adwokackiej. Ze względu na całkowite wyczerpanie tych tekstów pragniemy w ten sposób ułatwić organom adwokatury posługiwanie się nimi.

B. Regulamin Rady Adwokackiej*

Przepisy wstępne

§ 1

1. Artykuły powołane w regulaminie niniejszym bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 27 czerwca 1950 r. o ustroju adwokatury (Dz. U. R.P. Nr 30, poz. 275).

2. Paragrafy powołane w regulaminie niniejszym oznaczają paragrafy regulaminu niniejszego.

* Regulamin Rady Adwokackiej został uchwalony przez Naczelną Radę Adwokacką dn. 13.X.1951 r., a zatwierdzony przez Ministra Sprawiedliwości dn. 24.III.1952 r.